

عنوان مقاله:

اثر تزریق درون بطنی داروهای دوپامینرژیک بر حافظه وابسته به مورفین، بر اساس روش یادگیری اجتنابی غیرفعال

محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم بنانج - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران.

آمنه رضایوف - دانشکده علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

علی حائری روحانی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران.

محمدرضا زرین دست - گروه فارماکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

آریتا خلیل زاده - دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

سهیلا فضلی طبایی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پزشکی تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: در این آزمایش اثر داروهای دوپامینرژیک بر حافظه وابسته به وضعیت مورفین بر اساس روش یادگیری اجتنابی غیرفعال بر موش های سوری بررسی شده است. روش: در این پژوهش تجربی مورفین و سالین به صورت زیرپوستی و داروهای دوپامینرژیک به صورت داخل بطنی (مغزی) تزریق شدند و پس از آن (با استفاده از دستگاه پایش آموکس) زمان تاخیر در پایش آموکس از سکو اندازه گیری شد که معرف حافظه حیوان می باشد. یافته ها: تزریق زیرجلدی مورفین (5 mg/kg) در مرحله قبل از آموزش باعث تخریب حافظه بازخوانی شد ولی تزریق همان دوز مورفین در روز آزمون باعث حافظه (یادگیری) وابسته به وضعیت گردید. تزریق درون بطنی آگونیست گیرنده (D1) دوپامینی به نام SKF 38393 و تزریق آگونیست گیرنده (D2) دوپامینی به نام کینپیرول و آنتاگونیست (D2) به نام سولپیراید در مرحله قبل از آزمون باعث ایجاد آثار مشابه تزریق مورفین در مرحله قبل از آزمون و هم باعث افزایش عمل اپیوئیدها شد. از سوی دیگر تزریق درون بطنی آنتاگونیست (D1) به نام SCH 23390 در مرحله قبل از آزمون، باعث جلوگیری از بازگشت حافظه به وسیله مورفین شد. نتیجه گیری: به نظر می آید که اثر مورفین در برخی از مسیرهای حافظه از طریق رسپتورهای دوپامینی انجام می شود.

کلمات کلیدی:

State- dependent learning, Passive avoidance task, Dopaminergic drugs

یادگیری وابسته به حالت، یادگیری اجتنابی غیرفعال، داروهای دوپامینرژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1348721>

